

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

aspirují na společné indiánské jméno Muži zastavující dešť. Na rozdíl od jistého jihočeského písničkáře, který deště spolehlivě přivolává, posloužili jako soundtrack k filmu bez dialogů, při němž byla kamera nehybně namířena na nebe. Pomalu se po něm sunula oblaka padesáti odstínů šedi a to tak, že nad Central Park se dešť už nevrátil.

Mimořádný zážitek.

Ukáz zvaný Hudaki Village Band NAČAL ZÁBAVU Z JINÉHO Soudku. V ZEMI, ODKUD KAPELA PRICHÁZÍ, je zjevně silné trampske hnuty. Mezi muzikanty, jimž do zjevení a la Leningrad Cowboys chyběly jen špičaté boty z filmů režiséra

Kaurismákiho, vynikal kytarista v BÍLÉM KLOBOUKU. Takový nosil LE FORS, chlápek, který pronásledoval Butche Cassidyho a Sundance Kida. Muzika vesnických huců je ovšem zcela jiná než oskarové Raindrops Keep Fallin' On My Head. Něco tak rozjetého by Burt Bacharach, jak ho mám rád, nikdy složit nedokázal.

Muzika vesnických huců lehce dokázala to, o co se marně snažili muzikanti zvučných jmen celý týden: letos poprvé se tančilo a juchalo pod pódiem. Muzika vesnických huců mě přesvědčila, jak velkou pravdu měl před čtyřiceti lety režisér Pospišil, když nutil Miloše Štědrone, aby píseň do Balady pro banditu napsal jako western. Jiří Černý to připomíná doted: „Viděl jsi MacKenna zlato? Tam lítá orel! Chápeš?“ MacKenna zlato jsem viděl, když mi bylo třináct, orla si nepamatuju, jen herečky Camillu Sparv a Julii Newmar. Každopádně fandím trampingu na Podkarpatské Rusi. U nás ho drží jen Marko Cermák. Týden před Folkovkami jsem chtěl dětem ukázat nejstarší trampsou osadu Údolí děsu. Za Srbskem jsme odbočili ze žluté značky a neznatelnou pěšinou došli k potůčku Bonanza a srbům, které by měly být památkově chráněny: Chatě

na 60. míli, Spook Ranchi, Hudsonu, Miltonu, Nibowace a Yucatanu. Před posledním seděla zasloužilá trampka a četla si rodokaps. Potichu jsme ji obešli a od rybníčku Koda se vraceli po značce. Najednou jsem mezi stromy zahlédl modrobílou vlajku Udolí děsu. Šel jsem blíž a nevěřil vlastním očím. Pod ní bylo uprostřed lesa parkoviště plné terénáků jako v KONOPNÝCH POHÁDKACH Vlasty Třešnáka. Do té chvíle jsem si myslel, že si je Třešňák přibarvil jako všechny své skvělé historky. Ted' věřím, že si Udolí děsu v rámci nějakého studijního pobytu osobně zkontoval jako BADEN POWELL v jeho pohádce.

Ostatně soudím, že Marc Knopfler by se měl stát králem potulných Tuaregů.

Milan Zeibert

FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

"PLÁTĚK"

7

29.

července
2016

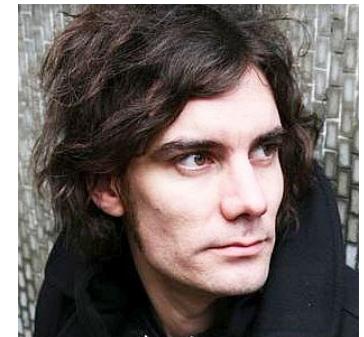
Pátek 29.7.

Struny nad Oslavou
(17.30 hodin)

James Harries
(Velká Británie)

NO Blues
(Holandsko)

Struny nad Oslavou
(Španělsko, Itálie, ČR,
Senegal, Slovensko...)

Noční koncert
Galerie 12, 30 minut
po skončení večerního
koncertu

Malbrook (Německo)

Umíte si představit krásnější místo pro kresbu v plenéru?

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Sobota s holinami!
Po úspěchu cedulek pro Radima Hladíka chystáme další taškařici, tentokrát na bratry Ebeny. Prosíme, vezměte si v sobotu s sebou holínky (pro Moraváky: gumáky).

Po první písničce majitelé holin navlečou své gumáky na ruce, budou na muzikanty mávat a skandovat "čas holin!". Po koncertě zkusíme zorganizovat hromadnou fotku s kapelou (tentokrát s holinkami na nohách).

Na dnešní Oranžové scéně

Divadlo ToTeM:
Divotvorný mlýnek Divy loutkového divadla uvidíte v představení podle moravské lidové pohádky o dvou bratrech, jednom mlýnku a cestě do pekla.

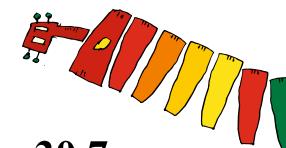

Bobova diéta
Fanoušci kapely označují hudbu Bobovej diéty (*Košice, 2002) přívlastky nápaditá, hravá, nadčasová. Zkrátka dobrá muzika.

Chystáme pro vás sobotní zahradní odpoledne!

Konec letošních Folkovek se nezadržitelně blíží, a proto bychom pro vás chtěli nachystat takové neformální rozloučení, zvláště pak pro rodiny s dětmi. V sobotu od 14,30 do 16,30 hodin se v areálu zámeckého parku uskuteční hudební zahradní vystoupení kapel Malbrook a Sergent Pépère, přichystány tamtéž budou i dílny Pískohraní, Bodypainting a Plenárové kresby (a možná přijde i obrslon).

Vstup na zahradní odpoledne je volný, kdo chce pak pokračovat závěrečným koncertem ještě s bratry Ebeny a Gypsy Kumbia Orchestra z Kanady, musí si koupit vstupenku tak jako každý den!

Sobota 30.7.

Pokora a radost (17.30 hodin)

Sergent Pépère (Francie)

Bratři Ebenové

Gypsy Kumbia Orchestra (Kanada)

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku o přestávkách
hlavní scény

Prezentace tvůrčích dílen, které proběhly na
letošních Folkových prázdninách

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

"PLÁTĚK"

After Midnight 2016/7

(Po stopách Nikoly Šuhaje – reportáž pro časopis Praktická žena)

Obsah předchozího dílu: Scénárista Svérák uvažoval, jestli si nemá hodit mašli. Znovu dostal k přepracování scénář životopisného filmu o Vladimíru Mertovi a znovu to bylo kvůli tomu, že je v něm málo violoncellistek. Zdvojnásobil jejich počet, takže na každého člena chlapeckého klubu Rychlých šípu připadaly dvě, a stejně to bylo málo. Tak jich do poslední verze naflákal čtyřiašedesát, pustil si píseň When I Am Sixty Four, a když dohrála, chtěl si pustit PLYN. Pak si to ale rozmyslel a strčil do přehráváče jinou dívčí kapelu: ZUBY NEHTY a jejich NÁ RAMENÓU TI SEDÍ BÍLÍ PTÁCI.

A teď už přepojujeme do CENTRAL PARKU, kde jsou s přímým přenosem připraveni Jan Rejžek a Dana Hábová. Rejžek: „Nu, na podiu se chystají tři muzikanti, odleva Paul Simon, Art Garfunkel a toho třetího nepoznávám, ve výhledu mi překáží Bergerova parta z muzikálu VLASY. Hej, vypadněte s téma blbjejma afro účesama! Nu, ten třetí je Sheryl Crow a Garfunkel hlasem Michala Prokopa začíná songem The Rain José Feliciana.“ Hábová: „Písni Děšť od José Feliciana.“ Rejžek: „Nu, Simon se teď chystá k sólu a hraje ho neuvěřitelně přesně ve stylu Luboše Andřsta. Obrýlená Sheryl Crow je oblečena s nedbalou elegancí. Vytahané tričko i bezbarvé šortky jí velmi sluší, zcela okouzlující je módní doplněk v podobě otvíráku na pivní lahve svůdně zavěšený na tom jediném a správném místě. Nu a já teď vracím slovo do studia.“

Možná mám poslední příležitost dostat do našeho příběhu další boční linii. Přišel s ní Jirka Moravčík na včerejším kolokviu. V pouští oblasti na severu Malí, kde válčí každý s každým, muzikanty nevyjmíaje, zjišťovali sociologové, kdo nejvíce ovlivnil místní kytaristy.

Překvapivě to byl Marc Knopfler. Ten už byl také oficiálně požádán, aby v poušti udělal koncert, který by jediný mohl usmířit všechny kmeny. Vzpomněl jsem si na to při Andrštvých vyhrávkách během Bitvy o Karlův most, které jsou čím dál tím víc country. Kdo měl při čtení minulého čísla pocit, že jsem to u Horňácké muziky Petra Mičky přehnal, když jsem do hry zatáhl i Janáčka a Ježka, snad si všiml, že na oba si dnes zahráli Hrubý s Andrštem. Prokop pak sice velebil rytm'n'blues jako muziku, s níž generace jeho tria začínala, učinil tak ale bezprostředně poté, co si kytarista s houslistou zahráli na Django Reinhardta a Stéphane Grappelliho. Každopádně se vyřádili dobře.

Ještě víc se vy rádili Germán López a Antonio Toledo. První s malíčkou kytarou timple, druhý se španělkou

Wifi

Můžete se připojit k wifi a to na Masarykově náměstí, kempu za Špitálkem a v zámeckém parku. Tady wifi funguje od pódií až po oranžový a bílý stan neomezeně.

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Módní guru David...

Módní guru David opět v akci. Asi si nedá pokoj ani zítra. Ale zítra už naposled...

Kouzelný dědeček a jeho ještě kouzelnější aparátus k Folkovkám tak nějak patří. Stejně jako tento stylový outfit. Ve skříni má přesně osm sad proužkovaných triček a kostkových tříctvrtáků, na každý den festivalu jednu. Apartní klobouk je nezbytností. À propos, ponožky v sandálech - už jste viděli náhled pánské kolekce Versace pro jaro/léto 2017?

Limo
nemám rád
Piju vodu
od vodovodu
od rozvodu
Nikdy už
limo

Rozhovor se Seckou Keitou a Antonio Forcione z projektu Struny nad Oslavou

1. Jakým zvířetem by ses rád stal?

Seckou: "Dibon" (v jazyce Mandigka a Malenque). Je to pták romantik. Má jednu životní partnerku, ale noci oba tráví zvlášť na jiných větvích, aby se ráno znova shledali. Ideální manželství.

Antonio: Delfín, chtěl bych se naučit víc smát, mají na smích DNA.

2. Co zrovna čtete?

Antonio: Emotional Intelligence od Daniela Goldmana. Seckou: No neríkej! To já čtu teď taky! Jinak mám rád senegalskou autorku Fatou Diome a Ándyho Morgana - Finding The One.

3. Kam bys jel rád na dovolenou?

Seckou: Domů do Senegalu, mám tam přátele a babičku. Strašně rád hraju v Senegalu fotbal. Jinak ale sport moc rád nemám, chodím běhat a plavat. Ale nechodím kvůli svalům do posilovny.

4. Vtip?

Antonio: Kdo spadne z třináctého patra dřív? Hráč na akordeon nebo nástroj? ("Koho to zajímá?")

Antonio: Víte, jak se říká pianistovi bez prstů? ("Blbec")

Judita

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016 "PLÁTĚK"

Na dnešní scéně...

James Harries & Band (Velká Británie)

V Čechách domácí britský písničkář s kapelou

Ti, kdo britského písničkáře slyšeli, to věděte: s doprovodem akustické kytary zpívá naléhavým hlasem tak trochu smutné písničky, doznívající v užaslém tichu publika zasaženého až nepatřičnou dávkou emocí. Jamesova alba mnozí přirovnávají k tomu nejlepšímu, co před ním lidem zazpívali Nick Drake, Damien Rice nebo Jeff Beckley.

V Čechách velmi oblíbený a už léta žijící James Harries nenadobíhá svou tvorbou festivalovým a hitparádovým davům. Patří hlavně do klubů s intimní atmosférou, kde každý jeho verš, zazvonění kytary a úžasně naléhavý hlas nemají kam utéct a stávají se „potravou posluchačovy duše“, ať už na to připravené nebo schoulleně očekávající následky. A to i tehdy, když James poutavě na koncertech vypráví příběhy ze svých cest po Evropě.

Loni James Harries loni znova překvapil: z komorní písničkářské pozice se na albu Until The Sky Bends Down částečně přesunul k majestátnímu zvuku za doprovodu převážně české kapely a smyčců ve spolupráci s irským producentem Paulem Bella.

(více se dočtete v katalogu FP)

Žánrově se rádi pohybují na rozhraní jazzu, folku a world music. Hrají téměř výlučně vlastní autorské skladby.

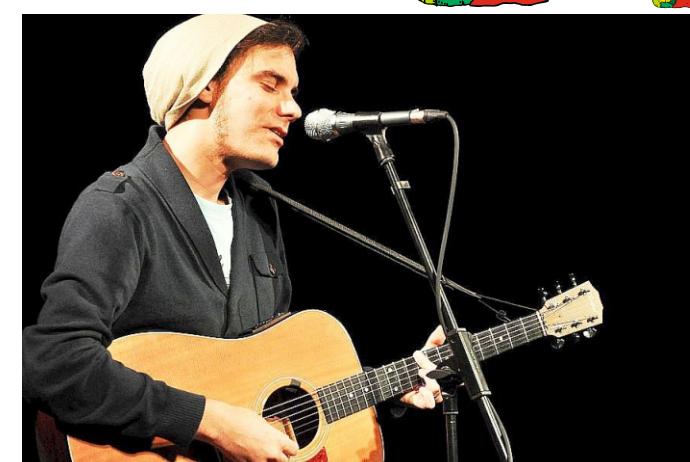
Peter „Molko“ Molitoris – kytara a zpěv, Silvia Šokolová – zpěv, Vlado Mužák – bass, Tomi Beneš – Cajon

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Fest-sez

Jak vzniká nová rubrika Plátka... Asi by se hodilo napsat, že tenhle nápad se zrodil pod vlivem nočního koncertu v zámecké knihovně, kde pohled na spokojené, k sobě se tisknoucí dvojice, ve mně vyvolal touhu vyjít z osamělosti. Pravdou ale je, že se zrodil při setkání pěti žen u sklenice vína. (Každá měla svoji sklenici.) Chyběla jen naše kamarádka, která právě tančila pod pódiem, omámená ukrajinskými rytmami. Krásná, skvělá, zábavná mladá žena. Letos ale hodně smutná, protože je v Náměšti singl.

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Nebudu rozebírat, kam ten chlapec oči dal, když ji opouštěl, ale vrátím se k podstatě. Co je nám, nám ženám, vlastní? Pomáhat! Tak jsme se do toho daly. Vždyť tady na Folkových určitě musí být někdo, kdo by se s naší kamarádkou rád seznámil... Jen se neosměluje, netuší, že by měl naději. A možná je tady víc lidí, co k sobě patří, ale ještě se nepotkali? Jak ale udělat seznamku? Sejít se pod stromem? Dávat inzeráty? Má to vyhlásit Doubal z pódia? Udělat libaci den a kdo se chytí, tak se chytí? Zatím jsme nedošly k nápadu, který by byl hodný Folkovek. Pokud ho máte vy, napište nám ho a dejte na infostánek. O reálizaci se už postaráme. Tak jdete do toho? A než seznamka bude, inspirace na závěr - jak se seznámit? Oranžáda? vyřídil věci v kempu a chystal se odjet na zámek. Na schodech sedí děvče. „Chceš jet se mnou?“ osloví tohle neznámé děvče. „Ale jo.“ Dívka nasedne do auta. „A to si tak klidně sedneš do auta k cízimu chlapovi?“ „Jo, v klidu, nejseš můj typ.“ ? rozjasnil pohled: „Výzva přijata!“ Slečna se začala smát a od té chvíle není? single. Zapsala Juitka

NO Blues (Holandsko)

Oh Yeah miláčku! Dáme si 100% Arabicana. Mezinárodní skupina sídlící v Holandsku má na Arabicana patent a vaří ji z několika říčních zdrojů, odvěkých hudebních kolébek: evropský Rýn, izraelský Jordán, africký Nil a americká Mississippi. Podává ji vždy čerstvou a lahodnost je samozřejmostí. Na novém albu Oh Yeah Habibi přidali NO Blues další přísady: soucit, hořkost a pobídku k sounáležitosti. Odkaz k Americana je u Arabicana zřejmý: směs blues, country, bluegrassu, rocku. NO Blues do ní ovšem přidávají výraznou arabskou příchuť a poezii (palestinský zpěvák a mistrovský hráč na loutnu oud Haytham Safia) a africké rytmusy (súdánský perkusista Osama Maleegi). Zbývající tři Holandčané pak v interakci neodolatelné melodie, kytarové vyhrávky a bluesový drive. Zpěvák a kytarista Ad van Meurs, zpívající basista Anne-Maarten van Heuvelen a nejčastěji za zvukařským pultem se ukryvající zpěvačka a autorka samplů Ankie Keultjes se s oběma "cizinci" fantasticky doplňují: jakékoli švy v hudbě NO Blues proto nezaznamenáte. A ještě něco: NO neznamená ne, nýbrž zkratku severovýchodu Nizozemska.

(vice se dočtete v katalogu FP)

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

"PLÁTĚK"

Vláčkem to už nepůjde...

Od včerejší půlnoci musíme zapomenout na romantickou dopravu vlakem mezi Brnem a Okříškami. SŽDC spouští modernizaci této trati, po jejímž dokončení dojde ke zkrácení přepravních časů, tedy i k nutné potřebě dostat se na naše Folkovky. Na stránkách města Náměště

www.namestnosl.cz najdete na úvodní stránce informace k výlukové jízdě řády. Jejich dodržení bude vzhledem k probíhající rekonstrukci silnic nejen v Náměšti dosti problematické, a tak se obrňte trpělivostí i pokorou, o které nás festival letos je.

Výhodu mají ti, kteří jsou zde „kolmo“. Ti mají jistotu, že do autobusu se s kolem nedostanou, a tak mohou jet pouze po vlastní ose. Méně odvážní cyklisté mohou využít náhradní dopravu za rychlíky, u kterých by měla být omezená doprava kol a kočárků zajištěna.

Tam za vodou v rákosí – zpráva z dílny tvůrčího psaní

Ve čtvrtek to bylo takové líné, plovárenské psaní... Spíš znak a prsa, žádný kraul. Dřevěná převlékací kabinka říčních lázní, obstarožní skluzavka, stoletá lavička, sluneční paprsky prodírající se korunami vzrostlých stromů, limo a tak. Romantika s ručníkem. Psali jsme podle fotografií a bujně fantazie.

PS: Texty o limonádě jsou samozřejmě duševním majetkem naší dílny. Hodláme je prodat nějaké nápojové firmě a závratně zbohatnout. -paf-

Ukázka kolektivního textu – Na zemi pořád ještě kaluže (první dvě souvěti Jiří Gruša)

Ptám se té holky, jestli nemá žizeň, a slibuju jí limo. Ona kývne, sedíme na zahradě pod javory, na stůl nám spadne babykový nos, ta nažka. Když srká limonádu žlutým brčkem, studuju mouchu, která si myje nožku, sedíc jí ve vlasech. Třeba bychom se mohli jít vykoupat, přemýšlim při tom. Ale neřeknu nic, zato ona... Nadechla se a zahrnula mne vodopádem slov – veselých, barevných, bezstarostných. Jako bublinky v té její limo. Neodolal jsem, natáhl se a píchl jsem ji špendlíkem. Ona, jak jsem čekal, praskla a zmizela. Dopil jsem její limonádu.

Ukázka kolektivních limonádových textů

Limo
je žluté
Vylíchlouje
dutinu ústní
Pak nosem ven
Mám rád jen
limo

Limo
Malina
Malinová
Růžová slina
Spím tu líně
Miluju
limo

Limo
je mimo
Jde mimo mě
Jede si to svý
Bublinkuje
Suverén
limo

Hlídání dětí

Nabízíme hlídání vašich capartů ve věku od tří let bez plen. Jedná se o večerní hlídání, aby si oba rodiče mohli v klidu užít večerní koncerty. Péčí o děti zajišťují zkušené učitelky a členky Českého svazu žen. Od neděle je možné děti předat v průběhu večerního programu, který se odehrává v areálu zámku, a to v časovém rozmezí 19:00 – 20:30 hod. ve společenské místnosti Zámeckého penzionu, který se nachází přímo u zámku. Pro spaní děti vybavte spacím pytlem – dekou a karimatkou.

Vyzvednout je pak můžete do půl hodiny po skončení programu.

Poplatek za večerní hlídání jednoho dítěte je 30 Kč. Blížší informace na recepci kempu nebo v IC v zámeckém parku.

Hnízdo můž v sobotu 30.7.

- 9:00 Raníčkova pohádka
- 9:30 - 10:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:30 - 12:00 Skleněné vinuté perly
- 9:30 - 12:30 Pletení košíků z pedigu
- 9:30 - 12:30 Mokré plstění - dílna zpracování ovčí vlny
- 9:30 - 12:30 Základy kresby a malby, figurální kresba
- 9:30 - 12:30 Grafika - tisk z hloubky, linoryt
- 9:30 - 12:30 Lapače snů „Dreamcatchers“
- 10:00 - 12:00 Tango
- 10:00 - 12:00 Práníčka
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu, výroba svíček
- 10:00 - 12:30 Smalty na plech
- 10:00 - 13:00 Dětská dílna - obal na malý dáreček
- 10:00 - 14:00 Pískohraní
- 12:00 - 14:30 Drátkování
- 12:15 - 13:45 Kalbelia - indický tanec
- 12:30 - 15:30 Macramé - drhaný šperk (zač./pokročilí)
- 13:00 - 15:30 Náramek - kroužkování
- 13:00 - 15:00 Kytičky kanzashi pro trpělivější
- 13:30 - 15:00 Uzly
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu, výroba svíček
- 13:30 - 15:30 Skleněné vinuté perly
- 13:30 - 15:30 Savování na textil
- 14:30 - 16:30 Pískohraní**
- 14:30 - 16:30 Bodypainting**
- 14:30 - 16:30 Plenérová kresba v parku v Náměšti**

Pískohraní

Jednoduchá výtvarná kreativní technika, při které se samolepící obrázky dětských motivů, zvířátek a mandal postupně, dle vyražených linií odlupují, přičemž zůstane lepící plocha, která se vysypává barevnými písly. Vznikne krásný pestrý obrázek.

Plenérová kresba v Náměšti

Vezměte desky, čtvrtku papíru a pojďte s námi objevovat a kreslit krásy Náměště ... A je jedno, jestli je vám 10 nebo 100, jestli jste amatér nebo profík, hlavně když máte chuť zkusit něco nového.

Struny nad Oslavou. Pokora a odvaha Folkových prázdnin

K tradici Folkových prázdnin v Náměsti nad Oslavou patří kromě hudby také věrné publikum, zámecká zahrada, odborné kolokvium nebo škvarková pomazánka. K dlouholetým jistotám přibyla další, která si své místo teprve hledá, ale i tak už nese pozoruhodné výsledky a přidává festivalu pečet' kvality i bez oficiálního certifikátu. Tou rodící se tradicí jsou projekty, které se letos dočkají třetího pokračování pod názvem Struny nad Oslavou.

Stálý okruh příznivců je to nejsladší břemeno pro každého dramaturga, který svou práci bere vážně. Lidé, kteří jezdí na festival i desítky let, mají dost přesnou představu o tom, co chtějí slyšet. Nemusí to snad být konkrétní kapely, i když svoje favority si dovedou hýčkat – letos si to v Náměsti mohl zaslouženě užít Radim Hladík. Možná by své preference těžko dokázali obecně popsat. Dokážou ale odejít, když se jim něco zdá moc nahlas nebo moc disonantně, dovedou polevit v pozornosti, když něco vnímají jako cizí. Při vší laskavosti, která se Folkovkami prolíná, jsou pořád přísnými soudci toho, co se jim na pódiu předkládá.

V takovém prostředí je na jedné straně radost pracovat. Ti lidé Folkové prázdniny milují, berou je za svoje, s koncem každého ročníku se už zároveň těší na ten příští. Pokud má ale dramaturg ambici někam hudební dění na festivalu posunout, ocítá se na hodně tenkém ledě. Nenaštvat si lidi, které sám každý rok rád vidí, a zároveň jim předložit něco nečekaného a výjimečného, chce kus odvahy i pokory v jednom. Témata posledních dvou ročníků Folkovek jsou tím vlastně trvale aktuální.

Dnes čeká Folkové prázdniny třetí projekt Struny nad Oslavou. Germán López s pidikytarou timple, Antonio Toledo s kytarou a Seckou Keita s africkou korou se na letošních Folkovkách už v různých formacích předvedli, stejně jako mandolinista Martin Krajíček, kontrabasista Juraj Valenčík a houslista Juraj Stieranka. Připojí se k nim ještě kytarista Antonio Forcione a společně odehrají koncert, který se už nikdy nebude opakovat. Skladby dostávaly finální podobu během posledních dní přímo v Náměsti, ani sami hudebníci v této chvíli ještě nevěděli úplně přesně, k čemu na pódiu dojdou a jak to celé skončí.

Boris Klepal (www.zapisnikzmizeleho.cz)

Muzikanti zapojení do projektu Struny nad Oslavou již několik dnů pilně společně zkoušejí...

...a jejich tlumočnice společně s Jitkou Suranskou mají konečně chvílkou sdělit si to nejdůležitější...

Dnešní noční koncert
Malbrook (Německo)

Explodující tanecní energie od pobřeží Baltu...

Malbrook znamená v Dolnoněmeckém dialektonu severního Německa, tanecního dábela. Na hudbu k pletení a rozjímání tedy zapomeňte, to aby bylo předem jasno. Dlouholetý spolupracovník festivalu v Rudolstadtě, hudební publicista, hráč na mandolu a zpěvák Wolfgang Meyerding - se všim všudy respektovaná persona - nemusí o původu explodující tanecní energie dlouho vykládat, vystačí si s určením hudebního teritoria, ze kterého slavná folkrocková kapela čerpá inspirace: severní Německo, Švédsko, Dánsko, Norsko a pobřeží Baltského moře; a když na to přijde, nakukuje i do keltských zemí.

Receipt není tajný: odevšad něco, včetně nástrojů a vše slít do jiskřivé hudební kombinace. "Tradice není o uctívání popele, ale o

FOLKOVÉ PRÁZDNINY 2016

Sobotní zahradní odpoledne

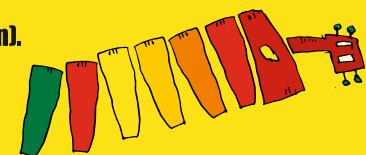
neformální rozloučení s Folkovými prázdninami, zvláště pak pro rodiny s dětmi

30.7. ZÁMECKÝ PARK 14.30 - 16.30

huděbní zahradní vystoupení kapel

Malbrook a Sergent Pépère

přichystány tamtéž budou i dílny Písokohraní, Bodypainting a Plenérové kresby (a možná přijde i obrslon).

Vstup na zahradní odpoledne je volný.

Informace:
www.folkoveprazdniny.cz,
IC Náměšť n. 0.. 568 620 493

Dnes jsem na Folkvách vystřídal šikovného redaktora Tádu, abych i letos na vlastní kůži pocítil atmosféru prázdnin v Náměstí nad Oslavou. Hned po pár minutách zjišťuju, že všechny stánky s dobrotama jsou letos zase na svém místě. Pro zelnou placku nebo párek v rohlíku bych tady po těch pár ročnících, které jsem již navštívil, trefil i po požití notně dávky metanolu. Beru dvě placky, dva buřty, limonádu a rychle do parku. Za chvíli začíná Michal Prokop. Beatová síň slávy otevřela vrata a vyslala k nám jednoho ze svých pastýřů. Určitě Michala Prokopa všichni znáte z televizního pořadu

Krásný ztráty. Spojte si ho ale také s fláky Až si pro mě přijdou, Kolej Yesterday, Bitva o Karlův most atd. Na Folkovky nepřijel s kompletní sestavou kapely Framus Five, ale „jen“ s nadzánrovým kytaristou Lubošem Andrštem a všeobecným houslistou Janem Hrubým. Trio je příjemně vyvážené a parkem se linulo pohodové blues s kapkama jazzu.

Germán López nastoupil se svou dechberoucí malou kytarou hned po přestávce, kterou vyplnil příjemný déšť.

Tento virtuóz, jenž hraje na kytaru, které se na Kanárských ostrovech přezdívá „ozvučený velbloud“, pohodovou atmosféru definitivně potvrdil. Přiznám se, že na mě osobně už té pohody bylo až příliš. Odcházím se tedy opětovně občerstvit a bez ostychu se přejídám v konírně u prohlídky fotografií z minulých ročníků.

Čtvrték zakončuje ukrajinská kapela Hudaki Village Band. Ta narušuje klid a mírně ospalou náladu jen zlehka. Aspoň ze začátku. Postupně přidávají na otáčkách a v parku se začíná tančit. Tradiční hudba, která se v Nižném předává z generace na generaci. Balady obyčejných písni, svatební tance, cikánské čardáše a klezmer. Folkovky potvrzují svůj vytříbený smysl pro výběr jednotlivých kapel. Já i letos pořadatelům tleskám. A přejí si mít tak šikovné lidi (na příslušných místech) i ve svém rodném městě. V nedaleké Třebíči. Folkovky na mě dýchly a já začínám zvažovat, jestli bych se nevrátil i v pátek. Protože oheň u Špitálku bude jistě hořet i zítra.

Lukáš Krula (psáno pro akurnik.cz)

zachování ohně, říkal Gustav Mahler: Moje zajmy a přístup nemají žádné omezení. Zajímám se o jakýkoliv druh hudby, hlavně mě musí oslovit,“ tvrdí Meyerling. Vyšel z historického faktu, že sever Německa měl odjakživa silnou vazbu na jih Skandinávie. Ve středověké ére čílého obchodování Hanza putovala z hanzovních měst se zbožím také hudba, proto se spoustu písni, balad a textů hodně podobá; mají zřetelně společný základ. Když Hanza v 17. století postupně upadala, kulturní zvyky se v jednotlivých regionech zachovaly, Meyerling je ale znova posbíral a spojil do pouťového tanecního celku s d'ábelskou příchutí. Ralf Gehler například hraje na německé i švédské dudy, Ernst Poets strídá klávesy s concertinou a zpívající houslistku Vivien Zeller určitě nenachytáte: dokonale zvládá snad všechny druhy tanecních stylů ze severního Německa a Skandinávie.

